

onomostoutheou.org

Παράρτημα 8c: Οι Βιβλικές Εορτές — Γιατί Καμία από Αυτές Δεν Μπορεί να Τηρηθεί Σήμερα

Αυτή η σελίδα αποτελεί μέρος μιας σειράς που εξερευνά τους νόμους του Θεού οι οποίοι μπορούσαν να τηρηθούν μόνο όταν ο Ναός υπήρχε στην Ιερουσαλήμ.

- [Παράρτημα 8a: Οι Νόμοι του Θεού που Απαιτούν τον Ναό](#)
- [Παράρτημα 8b: Οι Θυσίες — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα](#)
- [Παράρτημα 8c: Οι Βιβλικές Εορτές — Γιατί Καμία από Αυτές Δεν Μπορεί να Τηρηθεί Σήμερα](#) (Αυτή η σελίδα).
- [Παράρτημα 8d: Οι Νόμοι Καθαρισμού — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Χωρίς τον Ναό](#)
- [Παράρτημα 8e: Τα Δέκατα και τα Πρωτογεννήματα — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα](#)
- [Παράρτημα 8f: Η Τελετή της Κοινωνίας — Το Τελευταίο Δείπνο του Ιησού Ήταν το Πάσχα](#)
- [Παράρτημα 8g: Οι Νόμοι του Ναζηραίου και των Όρκων — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα](#)
- [Παράρτημα 8h: Μερική και Συμβολική Υπακοή που Σχετίζεται με τον Ναό](#)
- [Παράρτημα 8i: Ο Σταυρός και ο Ναός](#)

Οι Άγιες Εορτές — Τι Πραγματικά Διέταξε ο Νόμος

Οι ετήσιες εορτές δεν ήταν απλώς γιορτές ή πολιτιστικές συγκεντρώσεις. Ήταν άγιες συνάξεις που στηρίζονταν σε **προσφορές, θυσίες, πρωτογεννήματα, δέκατα και απαιτήσεις καθαρισμού**, τις οποίες ο Θεός συνέδεσε άμεσα με τον Ναό που Εκείνος επέλεξε (Δευτερονόμιο 12:5-6· 12:11· 16:2· 16:5-6). Κάθε μεγάλη εορτή — Πάσχα, Άζυμα, Εβδομάδες, Σάλπιγγες, Ημέρα Εξιλέωσης και Σκηνοπηγία — απαιτούσε από τον λατρευτή να εμφανιστεί ενώπιον του Κυρίου **στον τόπο που Εκείνος επέλεξε**, όχι σε οποιοδήποτε μέρος προτιμούσε ο λαός (Δευτερονόμιο 16:16-17).

- Το Πάσχα απαιτούσε αρνί προσφερόμενο στο αγιαστήριο (Δευτερονόμιο 16:5-6).
- Η Εορτή των Αζύμων απαιτούσε καθημερινές προσφορές «δια πυρός» (Αριθμοί 28:17-19).
- Η Εορτή των Εβδομάδων απαιτούσε προσφορές πρωτογεννημάτων (Δευτερονόμιο 26:1-2· 26:9-10).
- Η Εορτή των Σαλπίγγων απαιτούσε θυσίες «δια πυρός» (Αριθμοί 29:1-6).
- Η Ημέρα της Εξιλέωσης απαιτούσε ιερατικές τελετουργίες μέσα στο Άγιο των Αγίων (Λευιτικό 16:2-34).
- Η Εορτή της Σκηνοπηγίας απαιτούσε καθημερινές θυσίες (Αριθμοί 29:12-38).
- Η Σύναξη της Όγδοης Ημέρας απαιτούσε πρόσθετες προσφορές ως μέρος του ίδιου εορταστικού κύκλου (Αριθμοί 29:35-38).

Ο Θεός περιέγραψε αυτές τις εορτές με μεγάλη ακρίβεια και επανειλημμένα τόνισε ότι ήταν **οι καθορισμένοι καιροί Του**, που έπρεπε να τηρούνται ακριβώς όπως διέταξε (Λευιτικό 23:1-2· 23:37-38). Κανένα μέρος αυτών των τηρήσεων δεν αφέθηκε σε προσωπική ερμηνεία, τοπικό έθιμο ή συμβολική προσαρμογή. Ο τόπος, οι θυσίες, οι ιερείς και οι προσφορές ήταν όλα μέρος της εντολής.

Πώς Υπάκουσε ο Ισραήλ σε Αυτές τις Εντολές στο Παρελθόν

Όταν ο Ναός στεκόταν, ο Ισραήλ τηρούσε τις εορτές ακριβώς όπως ο Θεός όρισε. Ο λαός ταξίδευε στην Ιερουσαλήμ στους καθορισμένους καιρούς (Δευτερονόμιο 16:16-17· Λουκάς 2:41-42). Έφερναν τις θυσίες τους στους ιερείς, οι οποίοι τις πρόσφεραν πάνω στο θυσιαστήριο. Χαίρονταν ενώπιον του Κυρίου στον τόπο που Εκείνος αγίασε (Δευτερονόμιο 16:11· Νεεμίας 8:14-18). Ακόμη και το ίδιο το Πάσχα — η αρχαιότερη από όλες τις εθνικές εορτές — δεν μπορούσε να τηρηθεί στα σπίτια μετά την καθιέρωση ενός κεντρικού αγιαστηρίου από τον Θεό. Μπορούσε να τηρηθεί **μόνο** στον τόπο όπου ο Κύριος έθεσε το Όνομά Του (Δευτερονόμιο 16:5-6).

Η Γραφή δείχνει επίσης τι συνέβαινε όταν ο Ισραήλ επιχειρούσε να τηρήσει τις εορτές με λανθασμένο τρόπο. Όταν ο Ιεροβοάμ δημιούργησε εναλλακτικές ημέρες και τόπους εορτών, ο Θεός κατέκρινε ολόκληρο το σύστημά του ως αμαρτία (Α΄ Βασιλέων 12:31-33). Όταν ο λαός παραμελούσε τον Ναό ή επέτρεπε την ακαθαρσία, οι ίδιες οι εορτές γίνονταν απαράδεκτες (Β΄ Χρονικών 30:18-20· Ησαΐας 1:11-15). Το πρότυπο είναι συνεπές: **η υπακοή απαιτούσε τον Ναό**, και χωρίς τον Ναό δεν υπήρχε υπακοή.

Γιατί Αυτές οι Εντολές των Εορτών Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα

Μετά την καταστροφή του Ναού, η δομή που είχε διαταχθεί για τις εορτές έπαψε να υπάρχει. Όχι οι ίδιες οι εορτές — ο Νόμος δεν αλλάζει — αλλά τα **απαραίτητα στοιχεία**:

- Δεν υπάρχει Ναός
- Δεν υπάρχει θυσιαστήριο

- Δεν υπάρχει Λευιτική ιεροσύνη
- Δεν υπάρχει θυσιαστικό σύστημα
- Δεν υπάρχει διαταγμένος τόπος για την προσφορά των πρωτογεννημάτων
- Δεν υπάρχει δυνατότητα να παρουσιαστεί το πασχάλιο αρνί
- Δεν υπάρχει Άγιο των Αγίων για την Ημέρα της Εξιλέωσης
- Δεν υπάρχουν καθημερινές θυσίες κατά τη Σκηνοπηγία

Επειδή ο Θεός απαιτούσε αυτά τα στοιχεία για την υπακοή στις εορτές και επειδή δεν μπορούν να αντικατασταθούν, να προσαρμοστούν ή να συμβολιστούν, **η αληθινή υπακοή είναι πλέον αδύνατη**. Όπως προειδοποίησε ο Μωυσής, ο Ισραήλ δεν επιτρεπόταν να προσφέρει το Πάσχα «σε οποιαδήποτε πόλη που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου», αλλά μόνο «στον τόπο που θα εκλέξει ο Κύριος» (Δευτερονόμιο 16:5-6). Αυτός ο τόπος δεν στέκει πια.

Ο Νόμος εξακολουθεί να υπάρχει. Οι εορτές εξακολουθούν να υπάρχουν. Αλλά τα **μέσα της υπακοής** έχουν χαθεί — αφαιρεμένα από τον ίδιο τον Θεό (Θρήνοι 2:6-7).

Το Σφάλμα της Συμβολικής ή Επινοημένης Τήρησης των Εορτών

Πολλοί σήμερα επιχειρούν να «τιμήσουν τις εορτές» μέσω συμβολικών αναπαραστάσεων, συναθροίσεων σε εκκλησίες/συνάξεις ή απλουστευμένων εκδοχών των βιβλικών εντολών:

- Τέλεση πασχαλινού σέντερ χωρίς αρνί
- Διοργάνωση «Σκηνοπηγίας» χωρίς θυσίες
- Εορτασμός «Σαβουώτ» χωρίς πρωτογεννήματα που παραδίδονται σε ιερέα
- Δημιουργία «λειτουργιών Νέας Σελήνης» που ποτέ δεν διατάχθηκαν στην Τορά
- Επινόηση «εορτών εξάσκησης» ή «προφητικών εορτών» ως υποκατάστατα

Καμία από αυτές τις πρακτικές δεν εμφανίζεται πουθενά στη Γραφή.

Καμία δεν ασκήθηκε από τον Μωυσή, τον Δαβίδ, τον Έσδρα, τον Ιησού ή τους αποστόλους.

Καμία δεν αντιστοιχεί στις εντολές που έδωσε ο Θεός.

Ο Θεός δεν δέχεται συμβολικές προσφορές (Λευιτικό 10:1-3).

Ο Θεός δεν δέχεται λατρεία που τελείται «οπουδήποτε» (Δευτερονόμιο 12:13-14).

Ο Θεός δεν δέχεται τελετουργίες που δημιουργεί η ανθρώπινη φαντασία (Δευτερονόμιο 4:2).

Μια εορτή χωρίς θυσίες δεν είναι η βιβλική εορτή.

Ένα Πάσχα χωρίς αρνί προσφερόμενο στον Ναό δεν είναι Πάσχα.

Μια «Ημέρα Εξιλέωσης» χωρίς ιερατική υπηρεσία δεν είναι υπακοή.

Το να μιμούμαστε αυτούς τους νόμους χωρίς τον Ναό δεν είναι πιστότητα — είναι αυθάδεια.

Οι Εορτές Αναμένουν τον Ναό που Μόνο ο Θεός Μπορεί να Αποκαταστήσει

Η Τορά αποκαλεί αυτές τις εορτές «**διατάξεις αιώνιες στις γενεές σας**» (Λευιτικό 23:14· 23:21· 23:31· 23:41). Τίποτε στη Γραφή — Νόμος, Προφήτες ή Ευαγγέλια — δεν αναιρεί ποτέ αυτή την περιγραφή. Ο ίδιος ο Ιησούς επιβεβαίωσε ότι ούτε το μικρότερο γράμμα του Νόμου θα εκλείψει έως ότου παρέλθουν ο ουρανός και η γη (Ματθαίος 5:17-18). Ο ουρανός και η γη παραμένουν· επομένως οι εορτές παραμένουν.

Αλλά δεν μπορούν να τηρηθούν σήμερα επειδή ο Θεός έχει αφαιρέσει:

- τον τόπο
- το θυσιαστήριο
- την ιεροσύνη
- το θυσιαστικό σύστημα που όριζε τις εορτές

Γι' αυτό, μέχρι ο Θεός να αποκαταστήσει ό,τι αφαίρεσε, τιμούμε αυτές τις εντολές αναγνωρίζοντας την τελειότητά τους — όχι επινοώντας συμβολικά υποκατάστατα. Η πιστότητα σημαίνει σεβασμό στο σχέδιο του Θεού, όχι τροποποίησή του.